

om fru Hanne Severinsen ikke mener, at det så bør være en særskilt asylgrund, at en kvinde faktisk kan risikere at blive sendt tilbage og f.eks. blive tvangssteriliseret, tvangsgift eller brændt, hvis det er nogle af de lande, der har tradition for, at hvis de synes, at bruden ikke helt var efter hensigten, brænder de hende. Hvad er fru Hanne Severinsens holdning til den slags ting?

Kan det ikke være et særskilt asylgrundlag, at en kvinde, som er flygtet til f.eks. Danmark og bor her, reelt kan være i fare for f.eks. at blive sendt tilbage til Indien, hvor der kan stå en familie, en mand, eller hvad ved jeg, og vente, med risiko for at hun bliver smidt på et bål? Er det ikke et asylgrundlag?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Nu synes jeg ikke, det er nogen god idé at gøre det her til en asyldebat. Jeg vil bare sige, at det vigtigste for mig er, at man bekæmper al den form for vold, og at vi også gør det i Danmark, men om det så skal være et asylgrundlag, hvis man risikerer noget, vil jeg slet ikke tage stilling til her.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.58

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Pernille Sams (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Lene Espersen, ikke kan være til stede i dag, har jeg lovet at holde Det Konservative Folkepartis ordførertale i denne redegørelsesdebat.

Der er både nationale og internationale perspektiver såvel i denne debat som i den efterfølgende forespørgsel. I redegørelsen vil jeg dog først og fremmest koncentrere mig om de elementer, der har med den nationale opfølgning at gøre. Og for så vidt angår f.eks. inkorporering af kønsperspektivet i lovgivningen, er det allerede en del af den danske ligestillingsstrategi, og det bør efter vores opfattelse fortsætte, hvor det er relevant, f.eks. inden for uddannelse.

Med hensyn til uddannelse er det vigtigt at fremhæve, at der for at sikre så bredt et erhvervsgrundlag som muligt bør gøres en målrettet indsats – først og fremmest på folkeskoleniveau – før det endelige karrierevalg fastlægges for både piger og drenge. Dette er af stor betydning for den efterfølgende arbejdsmarkedstilknytning, hvor kvinder fortsat har en lavere erhvervsfrekvens og et kortere karriereforløb end mænd.

Den bedste måde, hvorpå man kan fremme kvinders ligestilling på arbejdsmarkedet og derved fremme deres pensionsmæssige forhold samt generelle økonomiske stilling i samfundet, er ved at give dem mulighed for at få en bedre uddannelse.

Efter Det Konservative Folkepartis mening kan man ikke med udgangspunkt i den nuværende situation nå længere ved at lave særlige kvoteordninger og særregler for kvinder osv. Som følge af udviklingen inden for ligestillingen og succesen med denne er tiden ganske enkelt løbet fra denne type rødstrømpeløsninger.

Ligeledes er det godt og nødvendigt, at der er kommet en debat om, hvordan Ligestillingsrådet kan moderniseres, så det kan komme til at virke mere tidssvarende. Derfor er det også efter vores mening fint, at regeringen har nedsat et udvalg, der overvejer ændringer i rådets opgaver.

I Det Konservative Folkeparti har vi altid haft ligestilling mellem kønnene som en helt naturlig del af vores opfattelse af mennesker. Allerede i det første konservative partiprogram, fra 1915, som kun havde 12 punkter, var et af de 12 punkter rent faktisk, at vi forlangte, at kvinder retligt skulle ligestilles med mænd.

Og man skal ikke lukke øjnene for, at der faktisk er sket helt gevaldige fremskridt siden da. Ligestillingsarbejdet har jo været en særdeles stor succes i Danmark. Kvinderne har sejret.

Dermed er selvfølgelig ikke sagt, at der ikke er nogle områder, som det er relevant at arbejde videre med, for det er der. Men man skal tage sit udgangspunkt dér, hvor problemerne ligger i dag, og det er, som jeg allerede har fremhævet, kvindernes økonomiske forhold, herunder pensionsområdet, samt deres uddannelsesforhold.

Men meget er jo ikke et problem for kvinder alene eller for kvinder generelt. Indvandrerkvinders særlige problemer er også værd at tage fat på. Eller den måske allerstørste udfordring for fremtidens velfærdssamfund: en forbedring af børnefamiliernes vilkår, uden at dette som i